

Lose-lose strategy, aneb co den, to nějaký nový šok z Bruselu - Jiří Weigl

- CZ24 News | 30. srpna 2023

EU: Šokující zpráva z posledních dnů - z příkazu Evropské komise mají zemědělci u nás nechat 4% své obdělávané půdy, tj. cca 100 000 ha, ležet ladem. Prý kvůli biodiverzitě, která se na takto vytvořených úhorech na plevlech a náletech, které tam vyrostou, údajně úžasně zvýší. Hlavně se tím ale zvýší již tak neúnosně vysoké ceny potravin. Do roku 2030 má ladem ležet dokonce 10% veškeré obdělávané půdy. To je součást urputně prosazovaného Green Dealu a s ním spojených doprovodných programů.

Kdo si snad ještě myslel, že EU a evropským elitám, které její politiku určují, jde snad o prosperitu a blahobyt obyvatel členských zemí, už snad alespoň nad těmito shora nám vnucenými nesmysly prohlédne. Ti nahoře to s námi nemyslí dobře. To je zjevné.

Obyvatelé dnešního Západu žijí v přelomové době. Poprvé v moderních dějinách ti, kteří nám vládou, si nekladou za cíl, aby stoupala naše životní úroveň a blahobyt, ale snaží se o opak - o naše zchudnutí a snížení životní úrovně.

K ekonomickým a s nimi spojeným společenským regresům docházelo i dříve - za cyklických hospodářských krizí v dobách klasického kapitalismu nebo po letech budování „reálného socialismu“, která jsme mnozí zažili. Byly to ale procesy spontánní, nechtěné, které se děly proti vůli politiků a komplikovaly jim život.

Dnes jsme ve zcela jiné situaci. Politický mainstream od leva do prava přijal za svou zelenou ideologii, která se stala součástí politických programů všech politických stran s výjimkou několika málo z nich na pravém okraji politického spektra. Ty jsou označeny za extrémistické a vyloučeny ze slušné společnosti. Všechny ostatní strany ostentativně dávají najevo svou oddanost zelené ideologii, která byla původně doménou extrémistických environmentalistických fanatiků. Dnes se k ní (mnozí pokrytecky) hlásí všichni.

Podstatou této ideologie je vyhnání člověka z centra politických programů a jeho nahrazení planetou a přírodou. Politickým ideologům i praktické politice přestalo jít primárně o člověka a jeho život. Namísto něj byl na piedestal postaven nejasný ideál „udržitelné“ přírody a planety, k němuž se je třeba vrátit. Tento ideál ignoruje neustálý pohyb a přeměnu přírody i obří pozemské i kosmické síly, které je působí. Snaží se veřejnosti namluvit, že svět lze změnit manipulací života lidí. Ve skutečnosti tedy jde stále o člověka, ale nyní jde o změny na jeho úkor.

Zelení ideologové a s nimi spojení politici došli k závěru, že je potřeba v zájmu přírody zásadně omezit lidské aktivity. Nejvíce jim leží v žaludku západní průmyslová civilizace a její početné obyvatelstvo s vysokou životní úrovní, spotřebovávající velké množství přírodních zdrojů a vyvolávající svou vysokou spotřebou poptávku po nich. Stejně tak začali odmítat kapitalismus a soukromé vlastnictví, díky nimž k onomu epochálnímu rozmachu moderní lidské civilizace došlo.

Západní elity došly k názoru, že usilovat o to, aby země Asie, Afriky a Latinské Ameriky dosáhly dnešní úrovně západních zemí je nereálné, protože prý hrozí nedostatek zdrojů. Ergo, nemůže-li zbohatnout globální Jih, lze problém vyřešit zchudnutím globálního bohatého Severu.

Tuto politiku jdoucí přímo proti zájmům lidí nelze v demokratických poměrech dnešního Západu

otevřeně proklamovat a uskutečňovat. Je v příkrém rozporu se zájmy drtivé většiny voličů. Je proto prosazována skrytě a dlouhodobě, především prostřednictvím mezinárodních organizací, dohod, smluv a paktů.

Důležité je, že nejvíce tato antihumánní ideologie infikovala širší společenské vrstvy v těch nejbohatších a politicky nejdůležitějších zemích – v Evropě je to Německo, Skandinávie, Benelux aj. Tam se už někteří politici nebojí přímo přiznat, že cílem jejich politiky je snížení životní úrovně lidí, že zelená „transformace“ vyžaduje oběti atd. Jejich vliv spolu s aktivitami tisíců neziskových organizací pak zajišťují, aby tato ideologie a politika byly šířeny a protlačovány ve všech zemích, které jsou politicky a ekonomicky nuceny k poslušnosti.

Mechanismy jsou jasné, cíle pochybné, tj. docílit umělým zdražováním klíčových komodit a všeobecnou inflací snížení životní úrovně obyvatel tak, aby takto vyvolaný pokles poptávky omezil spotřebu přírodních zdrojů a údajný tlak na planetu. To je smyslem všech emisních povolenek, plateb za obnovitelné zdroje, uhlíkových daní a dalších a dalších „ekologických“ přírážek a regulací, které zdražují veškeré zboží a služby. Trvale vysoké ceny energií, vysoké ceny potravin, nedostupnost bydlení, inflace, záporné úrokové sazby – to jsou kýžené nástroje pro nastolení „udržitelnosti“ na úkor lidí.

Stejně je to se zákazem spalovacích motorů a fosilních paliv. Smyslem je jenom zlikvidovat soukromou automobilovou mobilitu a učinit automobily cenově nedostupné a provozně nevýhodné pro většinu běžných obyvatel. Letecká doprava je podobně dlouhodobě na indexu.

Všudypřítomné dotace z veřejných zdrojů na všechno zcela zlikvidovaly zdravé tržní prostředí, ale předlužené vlády jejich astronomické deficity netrápí. Ta naše je dobrým příkladem. Schodky se sníží na úkor kapes daňových poplatníků – růst daní, který u nás zažíváme, vůbec není náhodný. Je to součást globálního útoku elit na životní úroveň běžných občanů. Kdysi byly krize, recese a epidemie považovány za katastrofy, dnes jsou to vhodné příležitosti pro urychlení revolučních změn.

Elity a velký byznys jsou od smrtící oprátky umělého zdražování osvobozeny. Ti nejbohatší mohou cestovat soukromými letadly na summitu o klimatu a kupovat drahé elektromobily. Ti zaplatí bez problémů astronomické platby za elektřinu, vždyť právě oni jsou největšími příjemci dotací. A pokud dluhy přerostou do bankrotové úrovně, zruší se hotovost a zavede digitální měna, čímž se umožní existující úspory obyvatelstva podle potřeby ořezávat a konfiskovat.

Bezbranná veřejnost dosud jako stádo ovcí poslušně snáší své finanční ostříhání, žije v iluzích, že ti, kteří vládou, jí slouží a zdráhá se pochopit, že je obětí děsivého sociálního experimentu. Selhání elit je strašné a připomíná jejich snadné podlehnutí totalitním ideologiím v minulém století

Na umělé a záměrné devastaci tradičního světa proděláme všichni. Lidstvo, planeta, příroda i ti, kteří tuto lavinu uvádějí do chodu. Uměle vytvořená chudoba nemůže v konečném důsledku prospět ničemu. Dobře víme, že bohatství, nikoliv chudoba, je podmínkou zlepšení životního prostředí. Ti, kteří nám vládou, to nechápou. Tvrdí nám, že zelená politika je příležitostí pro všechny, že je to tzv. win-win strategy. Už dávno však víme, že je to lež, že nám vnucují pravý opak – bizarní „lose-lose strategy“.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)